

§ 22.

Stk. 1. Enhver dansk indfødt og dermed i Henhold til foranstaaende Paragraffer ligestillet har *Forsørgelsessted* i den Kommune her i Landet, hvor han har fast Bopæl (Hovedhjemsted). Ophold af den i § 60, Nr. 1 og 3, omhandlede Beskaffenhed kan dog ikke medføre Erhvervelse af Forsørgelsessted, medmindre paagældende samtidig har haft et af vedkommende Ophold uafhængigt Hovedhjemsted i Kommunen, hvorhos en Person, der paa det Tidspunkt, da han flytter til en Kommune, modtager Kommunehjælp eller Fattighjælp, først erhverver Forsørgelsessted i den tilflyttede Kommune, naar Trangtilfældet maa anses for ophørt.

Stk. 2. For at et Hovedhjemsted og dermed et Forsørgelsessted kan erhverves (eller anses bevaret) for en enlig Person udenfor hans faktiske Opholdskommune, er det ikke tilstrækkeligt, at han har Adgang til at tage Ophold i et Hjem i en anden Kommune, f. Eks. hos Forældre, i øvrigt uanset om flere eller færre af hans Ejendele beror paa dette Tilholdssted; men til Hovedhjemstedets Bevarelse kræves, at han har bevaret selvstændigt Logi i Hjemstedskommunen.

Stk. 3. For Ægtefæller, der har ophævet deres Samliv, bestemmes Forsørgelsesstedet for hver af dem efter Reglerne i Stk. 1—2.

Stk. 4. Et Barn under 18 Aar har Forsørgelsessted paa Familiens Hovedhjemsted eller hos den af Forsørgerne, det følger. Er Barnet af Forsørgeren anbragt udenfor dennes Hjem, har det Forsørgelsessted paa det dertil egnede Anbringelsessted, medmindre Opholdet paa sidstnævnte Sted er midlertidigt og derhos i Forvejen begrænset til en vis Tid (f. Eks. en Ferie) eller af et vist nærmere liggende Formaaels Opnaaelse (f. Eks. Moderens Hjemkomst fra Hospital).

§ 23.

Stk. 1. Forsørgelsesstedet bevares, indtil den faste Bopæl opgives, jfr. dog Stk. 2 og § 22, Stk. 4. Hvor den trængende for Kommunens Regning henligger til Behandling i eller er anbragt i et i en anden Kommune beliggende Sygehus, Alderdomshjem, Opdragelseshjem, Forsørgelsesanstalt, Plejestiftelse ell. lign. eller i et privat Plejehjem, bevares Forsørgelsesstedet dog, indtil Trangen til Hjælp maa betragtes som ophørt, selv om Bopælen forinden er opgivet. Det samme gælder, hvor en Kommune i Strid med denne Lovs Regler om Ydelse af Hjælp har medvirket til paagældendes Flytning til en anden Kommune.

Stk. 2. En dansk indfødt, som flytter til Udlandet, bevarer det Forsørgelsessted, som han senest har haft her i Landet, indtil han i Overensstemmelse med denne Lovs Regler erhverver et andet Forsørgelsessted.

§ 24.

Stk. 1. Den Kommune, i hvilken en Person har Forsørgelsessted, har som saadan følgende *Pligter*:

1) Kommunen skal, for saa vidt paagældende i Trangsjeblikket *opholder sig i Kommunen* og ansøger om Hjælp, træffe Afgørelse af, om Hjælp skal ydes, og i bekræftende Fald *yde den fornødne Hjælp*, Anstaltsbehandling el. lign.

2) Hvis den trængende har søgt Hjælp i en anden Kommune, og denne med Rette i Henhold til § 53, Stk. 1, 1. Pkt., har *henvist den trængende* til den Kommune, hvori han har Forsørgelsessted, paahviler det sidstnævnte Kommune at yde den fornødne Hjælp.

3) Kommunen skal som Sæde for Familiens Hovedhjemsted paa Begæring yde den trængende *Raad og Vejledning* i Spørgsmaal af forsørgelsesmæssig Art.